

**Χαιρετισμός Προέδρου Δ.Ε. ΓΕΩΤ.Ε.Ε./Κ.Ε. και
Ιωάννη Γεωργιάδη, Γεωπόνου Msc στην ημερίδα**

**«Προοπτικές αειφορικής ανάπτυξης ενεργειακών
καλλιεργειών στην Ελλάδα».**

ΑΕΙΦΟΡΙΑ είναι μια έννοια που ευρύτατα
χρησιμοποιείτε την τελευταία 15 ετία ,

Το έδαφος, το νερό, ο αέρας και κάθε μορφή ζωής
εμπεριεχόμενη σ' αυτά βρίσκονται σε διαρκή
αλληλεπίδραση μεταξύ τους, συνθέτοντας «φυσικό
περιβάλλον».

Ο άνθρωπος, ως «έλλογος» περιβαλλόμενος,
διαμορφώνει, αναπτύσσει και εξελίσσει το ανθρωπογενές
περιβάλλον με ένα διαρκή ανταγωνισμό και διαρκή
συρρίκνωση του αμιγώς φυσικού περιβάλλοντος.

Ειδικά μετά την βιομηχανική επανάσταση, η αλματώδης
ανάπτυξη και εξέλιξη της βιομηχανίας και της οικονομίας,
σχετίζεται με την εμφάνιση και εξέλιξη μεγάλων
Περιβαλλοντικών προβλημάτων από τις επιπτώσεις των
οποίων διακυβεύεται η βιωσιμότητα του περιβάλ-λοντος
στο σύνολό του. Αυτό βέβαια δε σημαίνει ότι δεν υπήρξαν
και στο παρελθόν περιστατικά περιβαλλοντικής
υποβάθμισης συγκρίσιμα σε μέγεθος με τα σημερινά

όπως π.χ. η ερημοποίηση στην ευρύτερη περιοχή της Βαβυλώνας, η οποία προέκυψε από την έντονη γεωργική εκμετάλλευση της Μεσοποταμίας κατά την πρώιμη αρχαιότητα .

Επίσης, στην αρχαία Ελλάδα είχαμε την αποψίλωση των δασών της Αττικοβοιωτίας προς χάρη της δημιουργίας του περίφημου Αθηναϊκού στόλου και το «φάγωμα» των βουνών για την εξόρυξη των περίφημων μαρμάρων

Τα σπουδαιότερα περιβαλλοντικά προβλήματα προκύπτουν από την υπέρμετρη κατανάλωση των φυσικών πόρων και την περιβαλλοντική ρύπανση

Οι δύο αυτοί κίνδυνοι για το Περιβάλλον συνδέονται με τις καθημερινές ανθρωπογενείς δραστηριότητες, , οι οποίοι προκαλούν διάφορα είδη αποβλήτων (στερεά, υγρά, αέρια). Φυσικοί αποδέκτες των οποίων είναι η ατμόσφαιρα, τα επιφανειακά και υπόγεια νερά και το έδαφος.

Στη δική μας ημερίδα τα φώτα στρέφονται στην ποιοτική και ποσοτική υποβάθμιση του εδάφους, κυρίως από την εντατικοποίηση αλλά και επέκταση των καλλιεργειών και στην ποιοτική και ποσοτική υποβάθμιση του νερού.

Η εμφάνιση των παραπάνω περιβαλλοντικών προβλημάτων και των επιπτώσεών τους, που θέτουν σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα των οικοσυστημάτων όλου του πλανήτη, επιβάλλει εδώ και πολύ καιρό την υιοθέτηση ενός άλλου τρόπου ζωής και ανάπτυξης, με βασικό δομικό στοιχείο την «αιφορία». «Ο όρος “αιφόρος” αναφέρεται για πρώτη φορά στο Σοφοκλή και έχει υιοθετηθεί από τη δασοπονία, όπου σημαίνει μια συγκεκριμένη μέθοδο διαχείρισης του δάσους, κατά την οποία “όταν αφαιρείται

από το δάσος ... όγκος ξύλου ίσος ή και λιγότερος με αυτόν που έχει παραχθεί κατά το θεωρούμενο διάστημα, λέγεται ότι το δάσος αειφορεί”»

Η WCED (World Commission for the Environment and Development -

Παγκόσμια Επιτροπή για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη), όρισε ως Αειφόρο ανάπτυξη «[...] αυτή που ικανοποιεί τις ανάγκες του παρόντος, χωρίς να μειώνει την ικανότητα των μελλοντικών γενεών ανθρώπων να ικανοποιήσουν τις δικές τους»

Αειφορική ανάπτυξη σημαίνει :

εξασφάλιση παραγωγής τροφής, άρα προστασία του εδάφους από τη διάβρωση, ελαχιστοποίηση χρήσης λιπασμάτων και φυτοφαρμάκων, αποτελεσματική χρήση γεωργικής γης και αποθεμάτων νερού, αύξηση των αποδόσεων με τη βοήθεια της τεχνολογίας. Επίσης, μείωση της ρύπανσης του αέρα και του νερού και προστασία όλων των οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητάς τους. Τέλος, θεωρείται αναγκαία η προστασία του κληροδοτήματος «Γη» για τις επόμενες γενεές .

Απαντήσεις και κατευθύνσεις που θα πρέπει να δοθούν στην σύγχρονη γεωργία ευελπιστούμε να έχουμε από τις παρουσιάσεις που θα ακολουθήσουν ,

- Οι αλλαγές που θα επιφέρει η νέα ΚΑΠ που θα εφαρμοστεί από το 2015, η έμφαση που δίδεται στην πράσινη ανάπτυξη από αυτή.
- Οι καλλιέργειες φυτών για παραγωγή βιοενέργειας. Οι οποίες μπορεί με τα σημερινά οικονομικά δεδομένα να θεωρούνται οικονομικά μη βιώσιμες ,

αλλά θα πρέπει σαν σενάριο εναλλακτικής λύσης να έχουν μελετηθεί για μία ενδεχόμενη διαφοροποίηση της παγκόσμιας αγοράς ενέργειας σε επίπεδο τιμών.

- Οι επιπτώσεις στο περιβάλλον και στο έδαφος από τη χρήση της βιομάζας
- Οι νέες τεχνικές της καλλιέργειας, όπως αμειψισπορές με χρήση ψυχανθών που διατηρούν το έδαφος καλυμμένο με βλάστηση όλο το χρόνο και οι νέες μέθοδοι για την κατεργασία (μειωμένη κατεργασία και ακαλλιέργεια).
- Τα αποτελέσματα από τη χρήση νέων μηχανών για ακαλλιέργεια.
- Η εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων με ανάλυση του κύκλου ζωής των καλλιεργειών.

Τα προβλήματα διάβρωσης που προκύπτουν στο ακάλυπτο έδαφος.

Αποτελούν σημαντικούς παράγοντες στη διατήρηση της γονιμότητας του εδάφους άρα και της αειφορίας αυτού.

Όλα τα παραπάνω θα αναλυθούν από τους εισηγητές και είμαστε σίγουροι πως θα αποτελέσουν «σπόρο» για μια γόνιμη συζήτηση μέσα από πρακτικά αποτελέσματα και μετρήσεις.

ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

